

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
3. juni 2013

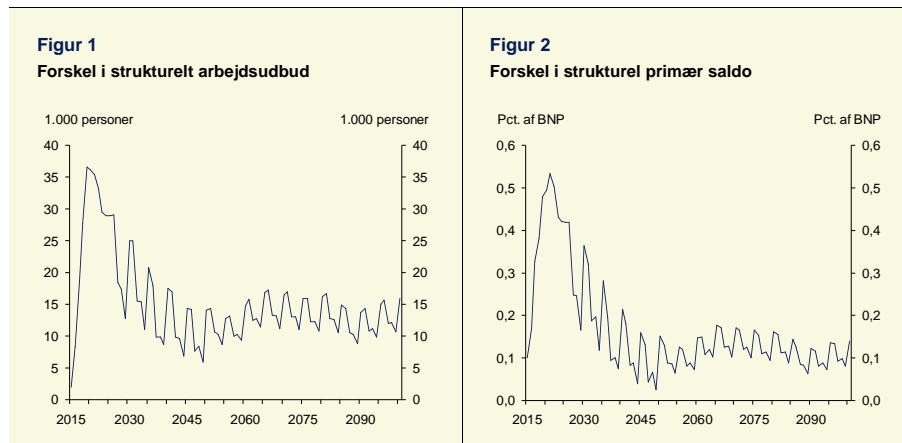
Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 276 (Alm. del – §) af 24. april 2013 stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvad effekten på de offentlige finanser og beskæftigelsen vil være i 2020 og 2030, hvis man standser tilgangen til efterløn i 2015, så efterlønsoordningen helt fjernes?

Svar

Hvis tilgangen til efterlønnen standses i 2015 vil arbejdsudbuddet skønsmæssigt stige med 36.000 personer i 2020 og 24.000 personer i 2030 i forhold til et forløb inkl. tilbagetrækningsreformen fra 2011, jf. figur 1. Den strukturelle primære offentlige saldo vil være forbedret med ca. 11 mia. kr. i 2020 og ca. 7 mia. kr. i 2030.

Kilde: Egne beregninger

Kilde: Egne beregninger

Den finanspolitiske holdbarhedsindikator forbedres med knap 0,2 pct. af BNP, svarende til ca. 3 ½ mia. kr. (2014-niveau).

Stigningen i den strukturelle primære saldo skyldes, at der ikke længere udbetales efterløn, og at skatteindtægterne stiger som følge af en højere strukturel beskæftigelse. Denne stigning afdæmpes af, at der i forbindelse med afskaffelsen af efterlønnen også lukkes for indbetalinger af efterlønsbidrag. Derudover medfører af-

skaffelsen af efterlønnen en tilbagebetaling af tidligere indbetalte efterlønsbidrag. Tilbagebetalingen skønnes isoleret set at reducere den offentlige saldo med omkring 60 mia. kr. i 2013. Denne engangsudbetaling indgår ikke i den strukturelle saldo.

I besvarelsen er det lagt til grund, at der lukkes for tilgangen til efterløn pr. 1. januar 2015, mens den allerede vedtagne stigning i efterlønsalderen til 60 ½ år i 2014 bliver realiseret. Dette medfører, at personer født i 1. halvår 1954 vil få 5 år på efterløn, mens personer født i 2. halvår 1954 eller derefter ikke vil have mulighed for at gå på efterløn.

Antagelserne om efterlønsordningen, der ligger bag beregningerne i besvarelsen, ligger nogenlunde på linje med fremskrivningen, der ligger til grund for DØRs holdbarhedsberegninger i deres forårsrapport 2013, (jf. s. 246).

I DØR-rapporten offentliggøres også en alternativ fremskrivning baseret på en teoretisk model, der forsøger at forklare tilbagetrækning ud fra økonomiske incitamenter. Den alternative fremskrivning er neutral i forhold til det samlede arbejdsudbud i timer og de offentlige finanser på langt sigt, set i forhold til DØRs normale holdbarhedsberegning. I den alternative fremskrivning er der fremadrettet væsentligt færre efterlønsmodtagere, og virkningen af at udfase efterlønsordningen vil derfor være tilsvarende mindre.

Den alternative model i DØR-rapporten giver ikke nødvendigvis en bedre fremskrivning af tilbagetrækningsadfærden end med de nuværende metoder. For eksempel er der med den alternative model kun et lille fald i erhvervsfrekvensen omkring pensionsalderen (jf. figur III. 15 i DØR-rapporten s. 244), hvilket ikke stemmer overens med den faktiske adfærd. Derudover beror fremskrivningen på et lavt antal efterlønsberettigede og undervurderer muligvis konsekvenserne af, at efterlønsordningen i fremtiden i højere grad vil være målrettet personer med lav eller ingen pensionsopsparing.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon